Dosarul nr. 5r-6924/2025
4-25160147-12-5r-14112025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

20 ianuarie 2026 mun. *****

Judecătoria ***** (sediul Ciocana)
În componenţa completului:
Președintele ședinței
Judecător: Veniamin Chihai
Grefier: Natalia Zaborot
Cu participarea
Agentului constatator: Maxim Efros
Petentului: Grigore Popa
examinând în ședință judiciară publică, în limba de stat, cererea/contestare a lui Popa Grigore, dom. *****, privind declararea nulă a solicitării Direcției monitorizare și documentare trafic rutier, emisă în cadrul procesului contravențional nr. ***** din *****,

A CONSTATAT:

La data de 06.11.2025, Popa Grigore a adresat o (contestație) cerere prealabilă împotriva solicitării Direcției monitorizare și documentare trafic rutier, emisă în cadrul procesului contravențional nr. ***** din ***** *(f. d. 5-7)*.

Conform scrisorii nr. 34/17/2-P-1506 din 25.11.2025, de către Direcția monitorizare și documentare trafic rutier a INSP al IGP a MAI, cererea nominalizată, a fost expediată Judecătoriei ***** (sediul Buiucani), pentru examinare *(f. d. 2)*.

Cauza contravențională respectivă a fost repartizată prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, judecătorului Veniamin Chihai la data de 14.11.2025 *(f. d. 1)*.

În cererea sa, petentul Popa Grigore a indicat că, la data de 29.08.2025, a depus la Inspectoratul Național de Securitate Publică o cerere de chemare în judecată în procedură contravențională, solicitând transmiterea dosarului contravențional împreună cu actele procedurale către instanța de judecată competentă, conform normelor legale ale Codului contravențional.

Astfel, petentul a arătat că, potrivit legislației contravenționale, autoritatea emitentă a procesului-verbal are obligația imperativă de a expedia instanței materialele cauzei, actul contestat, probele administrate și cererea de chemare în judecată, într-un termen maxim de 5 zile de la recepționarea acesteia.

A mai menționat că această obligație a fost confirmată inclusiv de Judecătoria *****, sediul Buiucani, instanță la care a depus preventiv o copie a cererii, fiindu-i comunicat oficial că dosarul urmează a fi transmis de către INSP, și nu de către petent.

Petentul a susținut că, deși au trecut peste două luni de la data depunerii cererii, autoritatea publică nu a transmis dosarul în instanță, nu a comunicat vreun motiv legal al refuzului, nu a emis un act administrativ de respingere și nu a răspuns cererilor adresate, fapt ce, în opinia sa, a avut ca efect blocarea accesului efectiv la instanța de judecată.

În aceste condiții, petentul a invocat existența unei inacțiuni ilegale din partea INSP, constând în restricționarea accesului liber la justiție, încălcarea obligațiilor procedurale imperative și obstrucționarea actului de justiție, solicitând constatarea caracterului ilegal și abuziv al inacțiunii pârâtului, încasarea prejudiciului moral în cuantum de 5 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 2 000 lei.

În ședința de judecată *Popa Grigore* a declarat că solicită anularea citației, întrucât aceasta este semnată doar electronic, fapt pe care îl consideră ilegal. Petentul a mai declarat că a contestat citația pe care o consideră ilegală, că celelalte acte nu au relevanță pentru cauză, că a achitat taxa de timbru pentru desfășurarea ședinței de judecată și că nu solicită repararea vreunui prejudiciu, ci exclusiv anularea citației ca act administrativ, întrucât aceasta este semnată ilegal.

Agentul constatator Maxim Efros a declarat că domnul Popa Grigore a primit la domiciliu solicitarea respectivă, ulterior a contestat-o, iar după examinare i-a fost comunicat un răspuns, menționând că, în urma repetării solicitării, dosarul a fost expediat instanței de judecată. Agentul constatator a declarat că, pe aceeași cauză, au fost înregistrate două sau trei sesizări identice.

Audiind opiniile părților, cercetând materialele dosarului contravențional, verificând argumentele invocate în cerere/contestație în raport cu probele prezentate, instanţa de judecată consideră cererea/contestație urmează a fi *respinsă ca fiind inadmisibilă* din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 448 alin. (1) Cod Contravenţional RM, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8).

Potrivit prevederilor art. 443^1 alin. (1), (2), (5) Cod Contravenţional RM, în cazul autosesizării privind săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 236, 238 și art. 240 alin. (2), constatate cu mijloace tehnice certificate/omologate şi/sau cu mijloace de măsurare adecvate şi verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative ce funcționează în regim automatizat, dacă agentul constatator este în imposibilitate de a determina identitatea conducătorului vehiculului, *acesta expediază o solicitare la domiciliul (sediul) proprietarului sau al posesorului vehiculului privind depunerea declarației cu privire la*

identitatea conducătorului vehiculului, cu informarea despre răspunderea contravențională sau penală pe care o poartă în caz de necomunicare a informației solicitate sau de comunicare a informației false. Solicitarea este expediată prin poștă, cu scrisoare recomandată cu aviz de primire, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea solicitării și confirmarea primirii acesteia.

După recepționarea solicitării agentului constatator, proprietarul sau posesorul vehiculului (persoană fizică sau juridică), în termen de 60 de zile lucrătoare, ***este obligat*** să depună la autoritatea competentă din cadrul căreia face parte agentul constatator o declarație cu privire la identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârșirii contravenției constatate în condițiile alin. (1), care va conține:

a) numele, prenumele, domiciliul, datele de contact și semnătura proprietarului vehiculului;

b) numele, prenumele, domiciliul și datele de contact ale persoanei căreia i-a fost transmis vehiculul cu care a fost săvârșită contravenția;

c) după caz, alte informații relevante.

În cazul în care, după expirarea termenului prevăzut la alin. (2), proprietarul sau posesorul vehiculului nu a comunicat identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvârșită contravenția, agentul constatator încheie în privința proprietarului sau posesorului vehiculului un proces-verbal cu privire la contravenție, cu aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în condițiile art. 443 alin. (8).

Art. 443 alin. (8) Cod Contravențional RM, prevede că în cazul în care contravenţia prevăzută la capitolul XIII al cărţii întîi a fost constatată cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate sau al mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic, agentul constatator, după stabilirea identităţii conducătorului de vehicul, poate încheia procesul-verbal şi în absenţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional. În procesul-verbal încheiat în cazurile prevăzute de prezentul alineat se indică tipul, modelul şi numărul de identificare al mijlocului special cu ajutorul căruia a fost constatată contravenția.

Conform art. 395 alin. (1) pct. 2) Cod Contravențional al RM, instanța judecă contestațiile împotriva hotărârilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale, procurorului.

În conformitate cu prevederile alin. (1)-(2) ale art. 400 Cod Contravențional al RM, sunt în drept să examineze cauze contravenționale prevăzute la art. art. 228-243 etc. și să aplice sancțiuni în limitele competenței angajații poliției.

În şedinţa de judecată s-a constatat cu certitudine următoarele.

La data de *****, de către agentul constatator al Direcției monitorizare și documentare trafic rutier a INSP al IGP a MAI, Maxim Efros a fost constatat prin actul nr. ***** comiterea faptei contravenționale prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod Contravenţional RM, că la data de ***** ora 10.22, în or. *****, str. *****lui automobilul de model ” *****”, cu n/î ***** a depășit limita de viteză stabilită pe sectorul de drum respectiv, deplasându-se cu 63 km/h, prin ce

a ignorat prevederile pct. 47.1 lit. a) din RCR, proprietar al căruia este Popa Grigore, dom. *****.

La fel, s-a menționat că solicitarea este emisă în temeiul prevederilor art. 33 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 131-XVI din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier și art. 443[1] alin. (2) din Codul contravențional, fiind solicitată comunicarea, în termen de 60 de zile lucrătoare, a identității persoanei căreia i-a fost încredințat vehiculul la momentul săvârșirii contravenției. În conținutul solicitării s-a indicat și că documentul este semnat electronic de agentul constatator Maxim Efros, fiind inclus un cod al semnăturii electronice, precum și un formular-tip de declarație destinat completării de către persoana citată *(f. d. 14)*.

La data de 29.08.2025 Popa Grigore a depus o cerere de chemare în judecată, prin care a solicitat anularea solicitării emise în cadrul procesului contravențional nr. ***** din *****, semnată din numele agentului constatator Maxim Efros, prin care i s-a cerut furnizarea informației privind identitatea persoanei căreia i-a fost încredințat vehiculul cu numărul de înmatriculare *****, condus la data de *****.

Popa Grigore a indicat că solicitarea contestată a fost transmisă pe suport de hârtie, fără a conține semnătura olografă a agentului constatator, fiind însoțită doar de o mențiune tipărită referitoare la o pretinsă semnătură electronică.

Acesta a susținut că, potrivit prevederilor legale privind actele electronice și semnătura electronică, semnătura electronică produce efecte juridice exclusiv asupra documentelor transmise în format electronic, iar în cazul în care autoritatea optează pentru comunicarea actului pe suport de hârtie, este obligatorie aplicarea semnăturii olografe a autorului.

Petentul a arătat că lipsa semnăturii olografe pe documentul transmis în formă materială afectează un element esențial al actului, respectiv identificarea certă și autentică a autorului, atrăgând nulitatea absolută a solicitării și lipsirea acesteia de efecte juridice.

În consecință, petentul a solicitat anularea solicitării menționate, ca fiind lovită de nulitate absolută pentru nerespectarea condițiilor legale de formă aplicabile actelor comunicate pe suport de hârtie *(f. d. 7-9)*.

Prin răspunsul nr. 34/17/2-3543 din 22.09.2025 Direcția monitorizare și documentare trafic rutier a examinat contestația depusă de Popa Grigore, înregistrată la data de 29.08.2025, comunicându-i în scris argumentele sale.

Astfel, potrivit răspunsului s-a indicat că, art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, prevede că constatarea faptei contravenționale reprezintă activitatea desfășurată de agentul constatator de colectare și administrare a probelor, inclusiv de transmitere a dosarului, după caz, instanței de judecată sau altui organ competent.

Totodată, autoritatea a făcut trimitere la art. 448 din Codul contravențional, menționând că dreptul de a contesta decizia agentului constatator aparține contravenientului, victimei sau reprezentantului acestora, în termenul și condițiile stabilite de lege.

S-a reținut că, în urma examinării materialelor anexate la contestație, nu a fost anexată copia procesului-verbal cu privire la contravenție, în partea rezolutivă a căruia să fie indicată

decizia agentului constatator de sancționare, motiv pentru care s-a concluzionat că nu este posibilă contestarea cauzei contravenționale nr. ***** din *****.

În aceste condiții, autoritatea a comunicat că contestația depusă la data de 29.08.2025 nu poate fi expediată instanței de judecată, întrucât nu a fost depusă în conformitate cu prevederile legislației contravenționale în vigoare *(f. d. 17-18)*.

Reieșind din constatările expuse mai sus, instanța de judecată reține că obiectul cererii deduse judecății îl constituie contestarea nulă a unei solicitări privind depunerea declarației cu privire la identitatea conducătorului vehiculului, emisă de agentul constatator în cadrul procesului contravențional nr. ***** din *****, solicitare care nu reprezintă o decizie de sancționare contravențională și nici un act prin care s-ar fi soluționat cauza contravențională în sensul Codului Contravențional. Or, recepționând solicitarea din ***** în acord cu art. 443[1] Cod Contravențional *este obligat* să comunice datele persoanei care a condus mijlocul de transport la data și ora indicată în actul de constatare.

Reieșind din art. 448 alin. (1) Cod contravențional, pot fi contestate în instanța de judecată exclusiv deciziile agentului constatator emise asupra cauzei contravenționale, respectiv actele prin care s-a dispus aplicarea sancțiunii contravenționale ori încetarea procesului contravențional. Norma legală este una de strictă interpretare, instituind expres și limitativ categoria actelor contravenționale care pot fi supuse controlului judecătoresc.

Instanța constată că solicitarea contestată reprezintă un act procedural contravențional premergător întocmirii procesului verbal cu privire la contravenție, emis în cadrul activității de constatare și administrare a probelor, având drept scop identificarea persoanei care a condus vehiculul la momentul săvârșirii faptei, și nu un act prin care agentul constatator s-ar fi pronunțat asupra existenței contravenției, vinovăției persoanei sau aplicării unei sancțiuni contravenționale.

Or, Codul contravențional nu prevede posibilitatea contestării separate a actelor procedurale intermediare, precum solicitările, citațiile, notificările sau alte măsuri de ordin procedural întreprinse de agentul constatator anterior emiterii unei decizii de sancționare sau întocmirii procesului verbal. Aceste acte nu produc, prin ele însele, consecințe juridice definitive asupra statutului contravențional al persoanei și nu tranșează raportul juridic contravențional.

În acest context, instanța subliniază că dreptul la contestare în procedura contravențională nu este unul general și nelimitat, ci unul strict reglementat de lege, fiind condiționat de existența unui act final de soluționare a cauzei contravenționale. Extinderea căii de atac asupra unor acte care nu sunt prevăzute expres de legea contravențională, ar echivala cu o aplicare extensivă a normelor de procedură contravențională, inadmisibilă în lipsa unei reglementări exprese.

De asemenea, instanța reține că eventualele neregularități privind actele procedurale întreprinse de agentul constatator pot fi invocate doar incidental, în cadrul examinării unei contestații formulate împotriva deciziei de sancționare adresate conform art. 448 Cod Contravențional, în măsura în care acestea ar fi de natură să afecteze legalitatea procedurii contravenționale în ansamblu, iar nu printr-o cerere distinctă, formulată în lipsa unui act supus controlului judiciar.

Prin urmare, în lipsa unei decizii de sancționare contravențională sau a unui alt act de soluționare a cauzei prevăzut de art. 448 Cod Contravențional, instanța constată că cererea dedusă judecății este lipsită de obiect susceptibil de control judiciar, fiind formulată împotriva unui act pentru care legislația contravențională nu prevede cale de atac.

Instanța mai reține că, în susținerea cererii sale adresate inclusiv instanței, petentul a invocat prevederile art. 440 alin. (1) și alin. (1^1) Cod contravențional, precum și dispozițiile art. art. 2, 40, 43 al Legii nr. 124 din 19.05.2022 privind identificarea electronică și serviciile de încredere, argumentând că solicitarea emisă de agentul constatator ar fi nelegală pe motivul pretinsei aplicări necorespunzătoare a semnăturii electronice pe un document transmis pe suport de hârtie.

Analizând aceste alegații, instanța constată că art. 440 Cod contravențional reglementează procesul de constatare a faptei contravenționale și atribuțiile agentului constatator, stabilind expres că faptele contravenționale pot fi constatate, examinate și soluționate în scris, fie pe suport de hârtie, fie în formă electronică, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple, în condițiile stabilite de lege.

Or, din conținutul normei invocate de petent nu rezultă nici un drept subiectiv al persoanei vizate de a contesta separat actele procedurale întocmite de agentul constatator sau o sancțiune procedurală de nulitate automată a solicitărilor sau notificărilor emise în cadrul activității de constatare. Norma are caracter organizatoric și funcțional, reglementând competențele agentului constatator, însă nu instituie un mecanism de control jurisdicțional asupra fiecărui act procedural intermediar.

În ceea ce privește prevederile legale ale Legii nr. 124/2022, instanța constată că dispozițiile art. 20, art. 40 și art. 43 invocate de petent reglementează regimul juridic al documentului electronic, tipurile de semnături electronice și condițiile de autenticitate și verificare ale acestora. Aceste norme stabilesc efectele juridice ale documentelor electronice și condițiile în care acestea sunt asimilate documentelor pe suport de hârtie semnate olograf.

Totodată, instanța reține că Legea nr. 124/2022 nu instituie, prin ea însăși, o cale de atac judiciară împotriva actelor administrative sau procedurale, ci reglementează exclusiv aspecte de formă, validitate și probă ale documentelor electronice, urmând a fi aplicată în cadrul procedurilor reglementate de legi speciale, în limitele stabilite de acestea.

Prin urmare, chiar și presupunând existența unor neregularități privind forma semnăturii aplicate pe documentul contestat, aceste aspecte nu pot conduce la nașterea unui drept autonom de a sesiza instanța de judecată, în lipsa unei norme exprese din Codul contravențional care să permită contestarea solicitărilor sau notificărilor emise de agentul constatator.

În acest sens, instanța constată că prevederile legale invocate de petent nu susțin concluzia acestuia privind posibilitatea contestării directe a solicitării, ci, dimpotrivă, confirmă caracterul procedural și nefinal al actului emis de agentul constatator, act care nu produce prin sine efecte juridice definitive și nu este susceptibil de control judiciar separat.

Prin urmare, instanța apreciază că argumentele formulate de petent, raportate la prevederile art. 440 Cod contravențional și la Legea nr. 124/2022, sunt neîntemeiate, întrucât aceste norme

nu conferă dreptul de a contesta solicitările agentului constatator și nu pot fundamenta admisibilitatea cererii deduse judecății.

În aceste condiții, instanța concluzionează că cererea urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, întrucât este formulată împotriva unui act care nu poate fi contestat în procesul contravențional, nefiind întrunite condițiile legale privind exercitarea controlului judecătoresc în temeiul art. 448 Cod contravențional.

În conformitate cu prevederile art. art. 448, 460, 462 Cod Contravenţional RM, instanţa de judecată –

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se respinge cererea lui Popa Grigore privind declararea nulă a solicitării Direcției monitorizare și documentare trafic rutier, emisă în cadrul procesului contravențional nr. ***** din *****, ca fiind inadmisibilă.

Hotărîrea cu drept de atac, în ordine de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei ***** (sediul Ciocana).

Judecător Veniamin Chihai